

شنبه ۱ تیر ۱۳۹۸ • ۱۸ شوال ۱۴۴۰ • ۲۲ ژوئن ۲۰۱۹

اخبار

برزیل به‌دنبال هویت گمشده

آنچه VAR می‌تواند بدهد خودش هم می‌تواند بگیرد. در بازی افتتاحیه کوپاآمه‌ریکا برابر بولیوی، پیروزی قاطع برزیل با پنالتی دریافتی از بازیکنی ویدئویی یک خطای هند به‌دست آمد که فیلیپه کوتینیو آن را گل کرد. چهار روز بعد برابر ونزوئلا سہبار توپ را به تور دروازه حریف چسباندند که بار اول به‌خاطر خطا و دوبار دیگر با مشورت طولانی با کمک‌داور ویدئویی به‌دلیل آفساید مردود اعلام شد. سه گل مردود شاید این تصور را به‌وجود آورد که برزیل مرتب به دروازه حریفش حمله می‌کرده اما با وجود تمام مالکیت توپی که در بازی سالوادور داشتند، وویکر فارینس دروازه‌بان ونزوئلا تنها یک‌بار مجبور به واکنش جدی و چندبار هم آماده به خدمت شد.

برزیل با سوت و هوی ممتد هواداران زمین را ترک کرد اما در عین حال تساوی بدون گل یک فاجعه نیست. در تاریخ برگزاری جام ملت‌های آمریکای جنوبی با ۱۲ تیم هرگز تیمی با چهار امتیاز از صعود به یک‌چهارنهایی باز نمانده و بازی شنبه با پرو بازی مرگ و زندگی نیست، هرچند بازیکنان خیلی از بازگشت به سانوپائولو که هواداران بسیار کطاطفی دارد، استقبال نمی‌کنند. اما اگر جایگاه میزبان در یک‌چهارنهایی تضمین‌شده باشد، از وقتی در همین مرحله در جام‌جهانی سال گذشته در روسیه به‌وسیله بلژیک کنار رفتند، چندان هم عالی نیست. این دومین و فعلاً آخرین باخت برزیل در نزدیک سه سال مربیگری تیتیه بود. باخت دیگر در بازی دوستانه با آرژانتین رقم خورد که برزیل بسیاری از بازیکنان اصلی خود را در اختیار نداشت بنابراین باخت به بلژیک تنها باخت قابل اعتنا است و البته دالما در ذهن مربی مرور می‌شود. نتایج بعدی قابل قبول بود ۱-۰ برد و ۲-تساوی- اما سطح بازی مستمرا نامیدکننده است بخصوص در یک‌سوم دفاعی حریفان.

تیتیه این مشکل را تشخیص داده و می‌داند خط حمله مثل اوایل حضورش روی نیمکت برزیل درخشان نیست. در سال ۲۰۱۶ او روی یک مهاجم جوان به نام گابریل ژسوس ریسک کرد و او بلافاصله مشکل عجیبی که در این پست برای برزیل رخ داده بود را حل کرد. همه چیز خوب پیش رفت تا جام‌جهانی که ژسوس مدتی خارج از فرم ایده‌آل بود و تیتیه پشیمان بود که چرا زودتر او را از ترکیب تیم کنار نگذاشته، برای همین در نخستین تیم بعد از جام‌جهانی از او دعوت نکرد.

روبرتو فریمینو انتخاب اول خط حمله شد اما ویژگی‌های غیرقابل تردید او هنوز به تیم برزیل منتقل نشده است. بافت این تیم لغزات زیادی با لیورپول دارد که در آن او به‌عنوان نفر عقبی مثلث هجومی تیم فعالیت می‌کند. جلسات تمرینی و آماده‌سازی برای کوپا شاید می‌توانست به‌منظور اینکه او در تیم جا بیفتد، نقشی اساسی داشته باشد اما فریمینو درگیر فینال لیگ قهرمانان بود و دیرتر از بقیه آمد. با توجه به فرم خوب ژسوس که در سه بازی منتهی به کوپا پنج گل زد، جای تعجب داشت که تیتیه به فیرمینو وفادار ماند و تغییراتی که در نیمه دوم بازی با ونزوئلا در تیمش به‌وجود آورد، مشخص شد از نظر ذهنی دچار ابهام است.

فریمینو البته مهاجم تخصصی نیست. حضورش در محوطه جریمه تقویت می‌شود با ریچاردلیسون که از سمت راست می‌آید اما به کمال شگفتی او بین دو نیمه بیرون کشیده شد. ژسوس به زمین آمد اما در کناره‌ها به بازی گرفته شد نه در وسط. ژسوس در راست شروع کرد؛ جایی که اورتون یک گل زیبایی انفرادی به بولیوی زد. اماشاشاگران از نبودن اورتون در ترکیب تیم خوششان نیامده بود، از آمدن فرناندینیو به‌جای کاسمیرو در تحویلی که رسانه‌های برزیل از آن با ابهام و سردرگمی یاد کردند، بیشتر رنجیده‌خاطر شدند. اورتون در ۲۰ دقیقه مانده به پایان بازی به‌جای داوید نرز به بازی آمد و فیرمینو ماند در اقدامی که بیشتر نتیجه لجبازی مربی بود.

نکات مثبتی وجود داشت. اورتون شاید بارزترین باشد. گل جمعه‌شب او نتیجه حرکت عرضی‌اش و آوردن توپ روی پای راستش بود. ونزوئلا با دانستن این به او فضا نداد و تنها باری که توانست توپی را برای زدن گل پیروزی برای کوتینیو فراهم کند، با دخالت VAR ناکام ماند. او در ادامه تورنمنت گزینه مهمی برای برزیل خواهد بود. بازگشت آرتون به خط میانی باعث شده این خط جلا پیدا کند. نسبت به بازی با بولیوی توپ گاهی خیلی بهتر به گردش درمی‌آمد اما هنوز بازی برزیل روانی لازم را ندارد. این تیم همیشه در جریان تورنمنت‌ها سعی می‌کند کار ترکیبی‌اش را بهتر و پیشرفت کند. تنها دو بازی گذشته است.

دو دهه قبل یک هافبک جنگنده با موهایی منحصر به فرد در میانه میدان رئال مادرید چهره شد و در جام جهانی ۱۹۹۸ نیز بازی های خوبی در ترکیب فرانسه قهرمان ارائه داد. کارمبنو در چهار سال موفق به فتح لیگ قهرمانان با رئال مادرید، جام جهانی ۱۹۹۸ و یورو ۲۰۰۰ با تیم ملی فرانسه شد و روزهایی رویایی را در دوران حضور خود در مستطیل سبز طی کرد. اگرچه کریستن کارمبنو مستاصل از تقاضاهای مکرر برای گرفتن سلفی بود، اما با روی خوش و حوصله پاسخ سوالات را داد. او از پاسخ در مورد تبعیض های نژادی در دوران ژان شیراک، رئیس جمهوری اسبق فرانسه طفره رفت، پپ گواردیولا را سرمربی مورد علاقه خود و این نسل تیم ملی فرانسه و کیلیان امپابه را بهترین خواند.

در ادامه توجه شما را به گپ و گفت با ستاره سابق رئال مادرید جلب می کنیم؛

-به شما خوشآمد می گویم و امیدوارم سفر خوبی در ایران داشته باشید، چه تفاوتی در مسیر پرورش بازیکنان جوان بین کمپ استعدادیابی ایرانسل در ایران و دیگر آکادمی ها در کشورهایمانند ایران با آکادمی های پیشرفته در جهان مانند کلیر فوتنبن در فرانسه وجود دارد؟

در ایران نیز ساختار فوق العاده ای در آکادمی ها وجود دارد و از دید من الان همه چیز عالی بوده و من شاهد اتفاقات جالبی بوده ام. استعدادهای زیادی در اینجا دیده ام و خوشحالم که امکانات خوبی در این کمپ مشاهده کرده ام.

-شما در سن ۱۷ سالگی به فرانسه مهاجرت کردید و در سن ۲۰ سالگی به سطح اول فوتبال راه پیدا کردید. در برخی مواقع در کشور آسیایی مانند ایران خیلی دیر به فوتبال معرفی می شوند، چرا در فوتبال اروپا بازیکنان در سن پایین قادرند به سطح اول فوتبال راه یابند؟

من ۱۷ ساله بودم اما بعد از سپری کردن دوران تحصیلات واقعا بالغ شده بودم. وقتی راهی نانت شدم به من فوتبال را آموزش دادند. فوتبال یک شغل است و بچه ها باید نکات زیادی بیاموزند. من این قدرت را داشتم که خودم را با شرایط تطبیق دهم و بتوانم فلسفه ای فوتبالی که به مربیان آموزش می دادند را فرا گیرم. هر روز بیشتر و بیشتر تمرین می کردم و زندگی خود را برای رسیدن به سطح دیگر بازیکنان و سطح اول فوتبال فرانسه فدا کردم.

-بعد از ۵ سال موفق در نانت و ۲ فصل خوب در سری آ در لباس سمپدورینا در سال ۱۹۹۷ و در حالیکه بارسلونا نیز خواهان جذب شما بود اما شما راهی رئال مادرید شدید و یک سال بعد نیز در فینالی که شما بازی کردید، رئال مادرید بعد از غلبه بر یوونتوس چند سال فاتح اروپا شد، ارزیابی شما از درخشان ترین دوران فوتبالی تان چیست؟

در فرانسه چیزهای زیادی آموختم و در فوتبال ایتالیا نیز مسائلی چون کاتاناجیو و تاکتیک های جدید را آموختم که بعد به رئال مادرید رسیدم. هرگز تصور نمی کردم روزی در رئال مادرید بازی کنم و وقتی صدای لورنزو سانز رئیس وقت باشگاه رئال مادرید را شنیدم، فقط می خواستم خیلی زود به مادرید بروم.

در این بین ۶ ماه نیز وقفه افتاد و در مادرید اتفاقات غیرعادی و فراتر از تصور برای من رخ داد. رئال مادرید باشگاهی با تعداد زیادی بازیکنان بااستعداد و بزرگ، بازیکنانی که واقعا کپکشتانی با بودند و آنجا نیز مجبور بودم خودم را با سطح باشگاه تطبیق دهم. باید فلسفه باشگاه را قبول می کردم و زبان، ذهن و همه چیز را تغییر می دادم.

برای بازی کردن در رئال مادرید باید پیشرفت می کردم. می دانستم که انتقال به رئال مادرید به معنی فتح جام های فراوان است.

-یک سال بعد در خانه با لباس تیم ملی فرانسه قهرمان جام جهانی و دو سال بعد در یورو قهرمان شدید. اما همیشه این ذهنیت وجود داشت که در تیم ملی فرانسه تبعیض بین بازیکنان اصیل فرانسوی و متولد کشورهای دیگر وجود دارد، به عنوان مثال برخورد سرد ژاک شیراک رئیس جمهوری فرانسه با زین الدین زیدان در هنگام اهدای مدال (کارمبنو می خندد)، آیا شما به عنوان یک بازیکن ملی مشکل و یا تبعیضی را در این خصوص حس کردید؟

اما فقط باید روی ورزش تمرکز کنیم. اگر بخواهیم از مسائل سیاسی صحبت کنیم این بیرون از فضای ورزش است و این باعث کاهش انگیزه ما می شود. فوتبال مسیر پیش روی ماست و ما در نهایت موفق به کسب عنوان قهرمانی جام جهانی شدیم و مدال و جام گرفتیم. بعد از آن قهرمانی یک کشور و دنیا ما را شناختند، این قدرت فوتبال است.

-بر خلاف زین الدین زیدان، لوران بلان، دیدیه دشان ... (کارمبنو با خنده اشاره می کند تعداد بسیاری دیگر) به مربیگری روی آوردند، چرا شما هرگز سرمربی نشدید و به پست های مدیریتی روی آوردید؟

من ۲۰ سال است فعالیت فوتبالی داشته و از داخل و خارج زمین شناخت کافی دارم. دوره آموزشی باکیفیت مربیگری گذرانده ام و برای من کار کردن خارج از زمین فوتبال جذاب است زیرا می توانیم باعث رشد باشگاه و نزدیک شدن آن به هواداران و بچه ها در داخل و خارج کشور شویم.

-آیا در آینده نیز نمی خواهید هدایت تیمی را بر عهده گیرید؟

من در حال حاضر دو مدرک مربیگری دارم و می توانم سطح سوم را نیز بگذرانم اما علاقه ای به مربیگری ندارم. دوست دارم زمان خود را با خانواده، مردم و در طبیعت بگذانرم.

-شما تحلیل گر فوتبال هستید و طبیعتا بازی های تیم ملی ایران را نیز تماشا کردید. ایران تا آستانه صعود به دور دوم نیز پیش رفت اما با بدشانسی و بداقبالی حذف شد. آیا سبک بازی ایران خصوصا در مقابل تیم های بزرگ آنهم با یک سرمربی بین المللی مانند کارلوس کی روش در حال حاضر نیز هدایت کلمبیا را بر عهده دارد، توجه شما را جلب کرد؟

من بازی های ایران را تماشا کردم. یک بازی مساوی کرد و به نظر من تیم بااستعدادی بود. اما مساله اصلی آغاز فوتبال از پایه است، بعضی بازیکنان مانند سرخیو راموس یا جرارد پیکه از فوتبال پایه آغاز کرده و تا بالاترین سطح هم رسیدند و هنگام حضور در بازی های ملی تجربه

بالایی داشتند. اگر فوتبال پایه خود را مانند تیم های زیر ۱۶ و ۱۷ سال داشته باشید، پراکندگی حضور بازیکنان کمتر می شود و گاهی شاید ۷ یا ۸ بازیکن اصلی تیم ملی از یک رده باشند و تنها با چند تغییر می توان تیم خود را ساخت.

-تیم فرانسه در جام جهانی ۲۰۱۸ مقتدرانه قهرمان شد. این تیم بازیکنان بزرگی چه در زمین و چه در نیمکت در اختیار دارد، آیا فکر می کنید همانند نسل شما آنها نیز می توانند در یورو ۲۰۲۰ و جام جهانی ۲۰۲۲ در قطر موفقیت های متوالی را تکرار کنند؟

من امیدوارم چنین اتفاقی رخ دهد. دیدیه دشان بازیکنان خود را به خوبی می شناسد و استعدادهای فراوانی نیز در اختیار دارد. با اضافه شدن ۲ یا ۳ بازیکن شرایط بهتر هم خواهد شد. برای ادامه این فلسفه نیاز به تغییر نیست زیرا ترکیب فرانسه در حال حاضر تیمی جوان است. کیلیان امپابه در این سن موفق به فتح جام جهانی شده و باید دید در ادامه قادر به انجام چه کارهایی خواهد بود و به نظر من هدف اول دیدیه دشان استمرار این روند است. دشان نقطه اتصال بین نسل ما و نسل فعلی بازیکنان فرانسه است و همانند دوران ما منظم و گروهی بوده و تنها به بازی گروهی فکر می کند.

-دو ماه قبل پیش بینی کردید بارسلونا قهرمان لیگ قهرمانان می شود، اما شکست غیرمنتظره در آنفیلد همه چیز را تغییر داد. چرا بارسلونا در سال های اخیر علیرغم موفقیت در لالیگا، نمی تواند این روند را در لیگ قهرمانان نیز تکرار کند؟

من طرفدار بارسلونا نیستم و بیشتر می توانم در مورد رئال مادرید صحبت کنم زیرا فرهنگ من رئال مادرید است. به نظر من بارسا می توانست قهرمان شود اما نمی دانم چه اتفاقی در آنفیلد رخ داد و این تیم نتوانست بازی همیشگی خود را تکرار کند.

-شاید سوال کلیشه ای باشد اما بازیکن مورد علاقه شما بین لیونل مسی و کریستیانو رونالدو کیست؟

کریستیانو رونالدو از لالیگا رفت اما مسی همچنان در لالیگا بازی می کند پس انتخاب من مسی خواهد بود (با خنده). اما من در حال حاضر می توانم ادن هازارد را نیز انتخاب کنم.

-شما در دوران ورزشی خود بازیکنی پراترزی، جنگنده و با تکل های محکم بودید، در بین بازیکنان فعلی دنیای فوتبال کدام بازیکن را بیشتر شبیه خود می دانید؟

نمی دانم، پل پوگبا؟ وی از من تکنیکی تر و دوندۀ تر است و در پست بازیکن آزاد بازی می کند، فوتبال بسیار نسبت به گذشته تغییر کرده است و من نمی توانم بگویم کدام بازیکن شبیه من است، این را شما باید بگویید. شما پاسخ بده، چه

کارمبنو: کدام بازیکن در فوتبال شبیه علی دایی است؟

بازیکنی در فوتبال شبیه علی دایی است؟

-به جز سرمربیان بزرگ فرانسوی، کدام سرمربی در دنیا شما را تحت تاثیر قرار می دهند؟ مربیانی با افکار هجومی مانند پپ گواردیولا و یورگن کلوپ یا مربیان با رویکرد دفاعی مانند ژوزه مورینیو؟

من گواردیولا را ترجیح می دهم زیرا وی در لالیگا، بوندسلیگا و لیگ برتر قهرمان شده و فصل بعد نیز به دنبال فتح لیگ قهرمانان خواهد بود.

-برویم سراغ تیم مورد علاقه شما رئال مادرید، آنها بعد از سه فصل فوق العاده و یک فصل فاجعه آمیز، تابستان امسال ستاره هایی چون ادن هازارد، لوکا یوویچ، فرلان مندوی ... را جذب کرده و قصد دارند بازیکنانی چون پل پوگبا و کریستن اریکسن و ستاره های دیگر را راهی برنابئو کنند؟ آیا تصمیم زیدان برای بازگشت به مادرید درست بود؟

به نظر من تصمیم زیزو درست بود زیرا رئال مادرید خانه اوست و او باشگاه را به خوبی می شناسد. این باشگاه بعد از سه سال صرفه جویی حالا تصمیمی منطقی برای جذب بازیکنان گرفته است.

هدف روال مادرید این است که موفقیت های گذشته را تکرار کند و هم در لیگ قهرمانان و هم در لالیگا به موفقیت دست یابد. به نظر من زیدان موفقیت خوبی برای کسب موفقیت های بیشتر دارد.

-شما در کنار بازیکنان بزرگی در سری آ، لالیگا و تیم ملی فرانسه بازی کرده اید. کدام بازیکن بیش از همه شما را تحت تاثیر قرار داد؟

من با ستاره های بزرگ و فراوانی همبازی بوده ام. اولین خورخه بورچه گا آرژانتینی تاثیر فراوانی روی من داشت. زمانیکه در نانت همبازی وی بودم خورخه ۲۸ ساله و من ۱۹ ساله بودم و وی مثال فراوانی روی من داشت زیرا وی با آرژانتین قهرمان جهان شده بود.

در ادامه در ایتالیا با ستاره های زیادی مانند

روبرتو ماتچینی همبازی شدم که بازیکن متفاوتی

بود. در رئال مادرید و در تیم ملی فرانسه نیز با

بهترین جهان همبازی بودم.

-در نهایت پس ستاره ای را نمی توانید انتخاب کنید؟

نه، دلایلش هم این است که شاید این انتخاب دوران ورزشی من را تحت الشعاع قرار دهد زیرا به جز بازیکنان سرشناس، حتی بازیکنان گمنام دسته دو یا سه نیز روی فوتبال من تاثیر زیادی داشتند. اما در نهایت باید بگویم زیدان فوق العاده بود و من از بازی کنار او لذت بردم.

-شاید انتخاب دشواری باشد اما به نظر شما از بین نسل ۱۹۹۸، نسل ۲۰۱۸ و حتی نسل ۱۹۸۰ که ستاره هایی مانند میشل پلاتینی داشت، به نظر شما کدام نسل را می توان نسل طلایی فوتبال فرانسه دانست؟

من نسل فعلی فوتبال فرانسه و از این نسل کیلیان امپابه را انتخاب می کنم زیرا او می تواند وارث فوتبال فرانسه باشد و در وی DNA بازیکنان قبلی وجود دارد.

-به عنوان سوال آخر، بهترین بازیکن سال ۲۰۱۹ جهان از نظر شما بین لیونل مسی، کریستیانو رونالدو، ویرژیل فن دایک، کیلیان امپابه، ادن هازارد و اگر قرار باشد شما برنده را اعلام کنید، رای شما چه کسی خواهد بود؟

کار راحتی نیست، رونالدو موفق به فتح لیگ ملت های اروپا شد، ادن هازارد لیگ اروپا و لیونل مسی لالیگا را فتح کردند، ستاره های متفاوتی وجود داشته و برای رای دادن پارامترهای مختلفی وجود دارد اما رای من در نهایت با وجود فن دایک، بین مسی و رونالدو خواهد بود.

والورده گریزمان را می‌خواهد، نه نیمار

نظر می‌رسد تا چند روز دیگر فوتبالبست محبوب والورده به بارسلونا خواهد پیوست. اگر مطابق انتظارا گریزمان روز ۱ جولای به بارسا ملحق شود والورده سه بازیکن خط حمله خود برای فصل آینده را در اختیار خواهد داشت. والورده هرگز خواستار اضافه شدن عثمان دمبله و کوتینیو به تیمش نبوده و در صورت اضافه شدن نیمار، او فصل آینده شش بازیکن برای سه پست در اختیار خواهد داشت که برای یک مربی به هیچ وجه اتفاق خوشحال‌کننده‌ای نیست.

به همین علت است که رسانه‌های برزیلی مدعی شده‌اند بر اساس توافق بارسا و PSG، دو باشگاه قصد دارند روی سناریویی توافق کنند که با بازگشت نیمار، چند بازیکن از بارسلونا به پاری سن ژرمن منتقل شوند . از کوتینیو یا دمبله و همینطور راکیتیچی و ساموئل اومتیتی به عنوان کسانی که احتمالا در ازای نیمار به PSG خواهند رفت اسم برده شده است.

بارسلونا مسلمانا در صحبت‌های رسانه‌ای درباره انتقال نیمار به این تیم راضی است چون به این ترتیب توجه‌ها از انتقال آنتوان گریزمان که قرار است روز اول جولای انجام شود پرت خواهد شد. اما دیلی‌میل می‌گوید مدیران بارسلونا در جلسات خصوصی به منابع نزدیک به خود گفته‌اند که قصدی برای بازگرداندن نیمار به بارسلونا ندارند.

آتالانتا لوئیز موریل را از سویا به خدمت گرفت

باشگاه آتالانتا که در فصل آینده در لیگ قهرمانان حضور دارد، لوئیز موریل کلمبیایی راه به خدمت گرفت. باشگاه آتالانتا به صورت رسمی اعلام کرد که لوئیز موریل را از سویا به خدمت گرفته است. این هافبک مهاجم کلمبیایی متولد ۱۹۹۱ است و سابقه پوشیدن پیراهن سویا، سامپودریا و فیورنتینا را در پرورده دارد.موریل شماره ۹ آتالانتا را به تن خواهد کرد. وی در آخرین بازی ملی با پیراهن کلمبیا در کوپا امریکا مقابل آرژانتین موفق به گلزنی شد.موریا ۲۱ ساله مجموعه در دوران بازیگری در ۲۸۶ بازی ۸۱ گل به ثمر رسانده است. آتالانتا فصل آینده به عنوان یکی از نمایندگان سری آ در لیگ قهرمانان اروپا حضور دارد

اخبار

اکوادور – شیلی؛ محک جدی قهرمان
بامداد شنبه (یکم تیر) شیلی مدافع عنوان قهرمانی کوپا آمریکای ۲۰۱۹ در دومین دیدار خودش از ساعت ۳:۳۰ در ورزشگاه فونته‌نوای شهر سالوادور به مصاف اکوادور خواهد رفت. شیلی برای صدرنشینی با اروگوئه رقابت خواهد کرد و اکوادور در تلاش جبران شروع ضعیف خودش است.

اکوادور؛ کورسوی امید

همان‌طور که کسی اکوادور را شانس اول صعود از گروه C نمی‌دانست، انتظار هم نمی‌رفت این تیم در بازی نخست خودش ۴ گل از اروگوئه دریافت کند. شروع بد و تفاضل گل بدتر باعث شده شانس شاگردان هرنان داریو گومس برای صعود به عنوان تیم سوم هم کمتر شود. در نتیجه چاره‌ای جز پیروز شدن در بازی دوم‌شان نخواهند داشت. اکوادور دوره قبلی از مرحله گروهی صعود کرد، اما سال‌هاست شرایط خوبی در کوپا آمریکا نداشته، برخلاف آن در ۳ دوره ۵ از دوره اخیر جام‌جهانی شرکت کرده است، اما اکوادور در چند سال اخیر نتایج بدی برابر شیلی نگرفته و یکی از درخشان‌ترین آن‌ها در انتخابی جام‌جهانی ۲۰۱۸ بود که با ۳ گل پیروز شدند. دیداری که می‌توان گفت یکی از دلایل مهم ناکامی شیلی در راهیابی به جام‌جهانی بود. در ۵ بازی رسمی اخیر بین اکوادور و شیلی هر تیم ۳ پیروزی داشته و جالب است که در ۳ بازی آخری که اکوادور برده ۳ گل به لاروخا زده است، اگر در کوپا آمریکا هم نوبت برد اکوادور باشد شاهد بازگشت رؤیایی «لاتزی» خواهیم بود.

شیلی؛ ما قهرمانیم
۲ سال مردم شیلی عذاب کشیدند تا دوباره تیم خوبی در کوپا آمریکا ببینند. تیمی که ۲ دوره قهرمان جام‌جهانی شد، همه را با نتایجی که در انتخابی جام‌جهانی گرفت، ناامید کرد. رینالدو روندا مربی اخموی شیلیایی‌ها تیمش را آماده کرده تا ناکامی‌ها را جبران کند. شروع مدافع عنوان قهرمانی در کوپا آمریکا بسیار خوب بوده، اما با شرایطی که ژاين داشت و بازیکنان بی‌تجربه‌ای که به میدان فرستاد محک زدن دقیق لاروخا را باید به دیدار برابر اکوادور موکول کرد. شیلی در دیدار قبلی برابر این حریف در کوپا آمریکای سال ۲۰۱۵ موفق شد با ۳ گل پیروز شود. حتی اگر در نبرد سالوادور هم ۳ امتیاز به حساب شیلی واریز شود آن‌ها در بازی آخرشان یک جدال بسیار حساس برای صدرنشینی برابر اروگوئه خواهند داشت. در هر صورت شیلی ۲ دوره گذشته قهرمان شده و نمی‌خواهد حتی در صورت ناکامی در رسیدن به سومین قهرمانی، تیمی باشد که نتایج بدی می‌گیرد و رود از دور رقابت‌ها کنار می‌رود. بازی بامداد شنبه یک نکته ویژه هم دارد که رویارویی روندا با تیم سابقش است. این مربی کلمبیایی ۴ سال هدایت اکوادور را در دست داشت و تیمش را به جام‌جهانی ۲۰۱۴ هم رساند.

پوگبا واقعا خاص است؟

پل پوگبا به‌دنبال یک چالش جدید است. نه، او نمی‌خواهد ۸۹ میلیون پوندی که سه سال پیش منچستریونایتد برایش پرداخت را توجیه کند. او یک چالش می‌خواهد نه مأموریت غیرممکن. این مبارزه برای خیلی از بازیکنان دیگر مثل روملو لوانکو هم وجود دارد که می‌خواهند یک پول هنگفت دیگر از یک تیم بزرگ دیگر جابه‌جا کنند و با کار کمتر در یک لیگ آسان‌تر دستمزد خیلی خوبی بگیرند. او نمی‌خواهد تلاش کند منچستریونایتد را به قله فوتبال انگلیس یا حتی جمع جوامع تیم برتر برگرداند. نمی‌خواهد میان بازی‌های پنجشنبه‌شب لیگ اروپا و ثبات داخلی تعادل ایجاد کند یا به اوله‌گوناړ سولشر کمک کند تیم جدیدی بسازد، حتی اگر بازوندن کاپیتانی را بگیرد. اینها چالش‌های مهمی هستند اما پوگبا علاقه‌ای به حل آنها ندارد.

او همین حالا یک مبارزه مهم را برده؛ گول زدن بعضی از آدم‌ها مثل اد وودوارد، مدیر اجرایی منچستریونایتد. اگر این خبر درست باشد، منچستریونایتد مایل است دستمزد هفتگی او را به ۵۰۰ هزار پوند برساند تا حفظش کند. منچستریونایتد فصل قبل ششم شد، دوباره هیچ نبرد، در حساس‌ترین مقطع کم آورد و در آخرین بازی‌اش در خانه به تیم سقوط‌کرده کاردیف باخت. کدام آدم عاقلی در چنین فصلی دستمزد یک بازیکن را ۱۰ میلیون پوند افزایش می‌دهد؟ اگر تفکر منچستریونایتد درست بود، ارزیابی پوگبا از فرم خودش را متوهمانه تلقی می‌کرد و به‌جای اینکه به حسابدار مراجعه کند، به روانشناس زنگ می‌زد. پوگبا در ژاين به خبرنگارها گفت: «با همه این اتفاقات، بهترین فصل را در یونایتد داشتم و فکر می‌کنم وقتش رسیده باشد که به‌دنبال یک چالش جدید در جایی دیگر باشم».

بهترین فصل؟

البته در مقایسه با فصل‌های قبلیش. خیلی گرافه نگفته اما پوگبا در منچستریونایتد هیچ شباهتی به یک بازیکن ۸۹ میلیون پوندی نداشته و حالا بدون آنکه درهای استعداد از خودش بروز بدهد، هوس جای دیگری را کرده؟ مشکل پوگبا باور بیش از حد او به شهرت و محبوبیت‌اش است. همکارانش او را در تیم منتخب فصل گذشته جا دادند اما این یک اتفاق همراه با خوش‌شانسی بود. رای‌ها زمانی گرفته شد که پوگبا روزهای اوج خود در دوران ماه عسل سولشر را سپری می‌کرد. اگر در پایان فصل رای‌گیری می‌شد، بعید بود کسی به او رای بدهد.قطعا او در دو تیم فوق‌العاده فصل قبل، یعنی منچسترسیتی و لیورپول جایی نداشت. پوگبا در میان ۱۰ نفر اول فصل لیگ برتر از نظر گل (۱۳) و پاس گل (۹) قرار داشت اما بیش از نیمی از گل‌های او از روی نقطه پنالتی زده شد و میزان پاس‌هایش او را در میان ۸۰ نفر اول لیگ برتر قرار نمی‌دهد که برای یک هافبک خلایق در یکی از بهترین تیم‌های لیگ برتر حیرت‌انگیز است، بنابراین اعداد همه داستان را به شما نمی‌گویند.